

За това казѹка и ѣ правило на ѿ й вселенскій Соборъ.

Правило гї. Оной кой то е запренъ отъ своего си епископа, ако дойде при дрѹгаго епископа, и ако го излѹже, че онъ не е запренъ, на такваго да се продолжи още за прещеніе то, понеже излѹжа и надсмѣхсе надъ Церква та Божїа.

Правило вї. Всекой клирикъ, кой то е оставилъ свое мѣсто, и живее на чѹждо мѣсто, ако се не врати назадъ кога то го выка неговые епископъ, да не слѹжи (да выдезапренъ): а ако се не покае, но все въ такво безчинство живее, да се изфрѹли отъ чинатъ (мѹ).

На това правило подобны са: г̄ и ѣ правило на помѣстныятъ Соборъ, кой то е былъ въ Сирска та Антиохїа: і̄ правило на ѿ й вселенскій Соборъ.

Правило зї. Кой знае и кой держи таква го человекъ, кой то се огдалечилъ самоволно отъ свое то мѣсто, и не ще да се вѹрне той самъ се подфрѹла на осѹжденіе (на кабахатъ).

Правило зї. Двоеженецъ или кой то живее съ наложница, не може да буде свѹщенникъ.

Правило иї. Кой то се е оженилъ на оставенна та отъ дрѹгаго мѹжа жена, или на вдо-